

December 19 szerda

Lukács 1,5-25.

„Ami az emberek szemében szégyenemre volt, attól megszabadított.”

Zakariás asszonya hálás szívvel állapítja meg, hogy babás állapotát az Úrnak köszönhetik. Erzsébet (=Isten tökéletes) olyan környezetben él, ahol a gyermektelenség Isten büntetése. Szégyen, ha nincs utódjuk.

Ma mi olyan környezetben élünk, ahol az önmegvalósításba nem igen fér bele a gyermek, gyermekek vállalása. „Szaporodnak, mint a nyulak”- hallom a gyerekkoromban ismert, lenéző véleményt. Terhességgé lett az áldott állapot. Ugyanakkor egyre több felrázó hangot is hallani: előregszik és kihal a magyar. Össze-vissza világban élünk. Meg kell védeni magunkat ettől. Jézusi tájékozódásunkban helye van az élet tiszteletének és szolgálatának. Ennek a létet és fajt fenntartani akaró ösztönnek ereje teremtéstől belénk ojtott erő. Jézusunk azt teszi ehhez hozzá, hogy apostolkodásunkkal el kell szaporítsuk a jó embereket a földön. Kezdve gyermekeink jóvá szeretésével.

Aki az emberek véleménye, a közhangulat szerint rendezi életét, az széltől lengetett nád életet él. Az önzés miatti szingli és a felelőtlen családtervező nem a mi példaképünk. Az önmaguk hibájából az emberi közösség élődíjei, hogyan lehetnének szent népszerűsítői az egymásért élés jézusi jó hírének?

Mindjárt itt a Karácsony. Mindjárt élesen szembesülhetek a jászolos viszonyok közé is gyermeket vállaló példával. Istenünk azáltal szabadít meg az életet elherdáló, fölélló élettől, hogy az életet szolgáló, a szeretet országának odaáldozó életet munkálunk magunkban, családukbán, testvérbaráti körünkben és az élet ránk eső kis zugaiban...

/A mai napot Betti írta volna, de szíve gondolatait elgyengült keze nem tudta leírni.../

Király Náci (Érd)